

Палеографски паметникътъ се отнася къмъ XIII в., вѣроятно къмъ втората му половина. Типичната българска съгласна **з** (=дз) се употрѣбява въ форми **з**, **ѝ**, напр. **звѣзда**, **стѣза** и **стѣѝза**, **прозавока**, **хрѣтоѝѝ** и др. Йеровѣтъ често се смѣсватъ единъ съ другъ; носовкитѣ сѣщо. Голѣмиятъ йеръ се изяснява често въ **о**, а малкиятъ въ **ѣ**, което показва, че преписвачътъ Драганъ или преписвачътъ на по-раншния рѣкописъ на минея е билъ македонски българинъ. Ето нѣколко отъ множеството примѣри съ изяснени йерове: **крѣпокъ**, **сладоутокъ**, **составнѣ**, **ѣстнаѣ**, **темнѣца**, **дошедѣ**. **старецъ**, **всѣхъ миръ**, **внѣцъ** и пр. Йотувани **ѣ**, **ѝ**, **ѣ**, **ѣ** почти никакъ не се употрѣбяватъ, а само **ѣ**, **ѝ**, **ѣ**, **ѣ**, но йотацията е означена съ точка или съ придихание отгоре имъ: **ѣ**, **ѣ**, **ѣ**, **ѣ**, **ѣ**, **ѣ**, **ѣ**, **ѣ**, **ѣ**. Следъ смечени съгласни **р**, **с**, **л**, **м**, **н**, **вм**. **ѣ** се употрѣбява **ѣ**. Епентетичното **л** често се изпуща: **земѣ**, **на земн**, **ѣ** **зема**, **избавеннѣ**, **застѣпеннѣ**, **по всѣхъ земѣ** и др. Титлата за съкращение е **ѣ**. Преписвачътъ Драганъ тукъ-таме си служи съ грѣцки бързописни лигатури или съ отдѣлни грѣцки букви.

Драгановиятъ миней е единствениятъ между познатитѣ рѣкописни минеи, който съдържа тѣхъ много служби и помени на български светци. Прибавимъ ли къмъ това и особенитѣ нотни белези, които съпровождатъ нѣкои пѣснопѣния и които ще да крѣятъ неизследванитѣ още старобългарски църковни напѣви, ще разберемъ, защо паметникътъ е привличалъ тѣхъ много любознателността на славянскитѣ учени, които сѣ посещавали Света-гора.

По-горе, на стр. 233—234, приведохме запазенитѣ приписки въ Драгановия миней. Ако сѣдимъ отъ приписката на листъ 16^б, гдето четемъ **ѣ** **сѣл** **славѣа** **прѣведѣна** **ѣ** **грѣцкѣ** **книгѣ**, трѣбва да приемемъ, че Драганъ не е билъ само преписвачъ на книги, а и книжовникъ, че той самъ е превеждалъ нѣкои отъ службитѣ, за да ги включи въ своя рѣкописъ. За вѣщината на Драгана съ грѣцкия езикъ свидетелствуватъ напр. и изтъкнатитѣ по-горе грѣцки особености въ графиката на минея. Вѣроятно на самия Драгана принадлежи и инициативата да се прибавятъ въ рѣкописа и служби на домашни, български светци, каквито сѣ службитѣ на св. Кирила философа, на брата му св. Методия, на св. Ивана Рилски, на св. царъ Петра Български, на св.